

La "Família Irreal" se'n va de gira

TEATRE. Veure els borbons sobre l'escenari del Kursaal Ã©s tot un espectacle d'humor i ironia que Dagoll Dagom i la productora audiovisual Minoria Absoluta han sabut representar en el musical "La FamÃ-ilia Irreal" que ha aterrat a Manresa per la Festa Major

Toni Albà (Rei Joan Carles), Mireia Portas (Reina Sofia), Queco Novell (Príncep Felip), Agnès Busquets (princesa Letizia), Anna Bertran (Infanta Elena), Mònica Pérez (Infanta Cristina), David Olivares (Iñaki Urdangarín) i Xavier Serrano (Jaime de Marichalar) ofereixen al públic un espectacle musical que parodia la monarquia espanyola de principi a final.

Tot gira al voltant de la decadència de la Casa Reial i de com l'afecta una profunda crisi econòmica que obliga a la reialesa a haver-se de guanyar-se les garrofes i abandonar la vida de palau. Tot plegat, d'una manera molt còmica.

Des del moment que l'espectador s'asseu a la platea del teatre fins que finalitza el segon acte, el qual, s'ha de dir, és millor que el primer, els riures a la sala són constants. Amb conegudes cançons de fil conductor, -que van des de Queen fins a Els Amics de les Arts, passant per Evita, rumba d'Estopa, la cobla espanyola o el sirtaki grec; interpretat per Sofia, per descomptat- els artistes adapten les lletres i recreen situacions de sobres conegudes per tots, ja sigui per la transcendència pública que han tingut als mitjans o perquè són trets característics de les ses Majestats. És el cas de la salutació contínua amb la mà de la Reina Sofia, les al·lusions a les amants del rei, les atzagaiades d'una impulsiva Letizia o les desavinences entre aquesta i les infantes.

Tampoc cal oblidar altres moments estel·lars com els protagonitzats pel príncep Felip i Letizia en el seu dormitori al començament de l'espectacle, el cant i ball tradicional grec la reina Sofia, l'entrada triomfal de Jaime de Marichalar, les imitacions de polítics com Duran i Lleida, Montilla o Rajoy, o el famós «¡arriba España!» i , no caldria sinó, el ??final sorpresa, molt encertat i un dels gestos de complicitat més divertits de tota l'obra .